

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/133/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117213271
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117213271.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: I. B., nar. XX.X.XXXX, T. B., nar. XX.X.XXXX, M. B., nar. XX.X.XXXX, všetky bytom u matky, deti rodičov: matky Ing. I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. X, K., právne zastúpenej JUDr. Milošom Chrenkom, advokátom so sídlom Hlavná 25, Trnava a otca Ing. B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. X, K., zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, Trnava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23. mája 2017, č.k. 21P/41/2017-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 17.5.2017, ktorým žiadal zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že otec bude oprávnený a povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti každý párny týždeň v kalendárnom mesiaci a matka každý nepárny týždeň v kalendárnom mesiaci s tým, že otec bude povinný maloleté deti prevziať pred domom matky vždy od 18.00 hod. na určenú dobu a matka bude povinná maloleté deti pred domom otca prevziať vždy od 18.00 hod. na určenú dobu a obaja rodičia sú povinní maloleté deti v stanovenom čase do osobnej starostlivosti druhého rodiča odovzdať a riadne ich na odovzdanie pripraviť, zároveň sú obaja rodičia oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 ods. 1 a § 367 ods. 1, 2, 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne dôvodil, že rodičia maloletých sú manželmi, ktorí v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti, otec sa odsťahoval zo spoločného rodinného domu na ulici A. X v K. pred viac než mesiacom a v súčasnosti býva v rodinnom dome v K.. V konaní, prebiehajúcim na OS Trnava pod sp. zn. 16P/12/2017 sa matka návrhom, doručeným súdu dňa 13.02.2017, domáha rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom A., I., T., a M. na čas po rozvode, tak že maloletú I., T. a M. žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti, a otec v konaní žiada maloletú I., T. a M. zveriť do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Vo veci stále prebieha dokazovanie. Dňa 12.04.2017 vydal Okresný súd Trnava uznesenie sp. zn. 22P/29/2017, ktorým aj na základe žiadosti a záujmu A., nariadil neodkladné opatrenie, ktorým ju zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom matka je oprávnená stretávať sa s A. každý nepárny víkend od soboty 10.00 hod. do nedele 18.00 hod. A. tak v súčasnosti býva s otcom a ostatné maloleté deti sú v súčasnosti v osobnej starostlivosti matky.

3. Otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodňoval tým, že považuje za potrebné docieľiť intenzívny kontakt a upevňovanie súrodeneckého puta medzi maloletou A. a ostatnými sestrami, v

súčasnosti je ale ich stretávanie veľmi komplikované a nepravidelné z dôvodov na strane matky, ktorá vytyka maloletej A., že je v osobnej starostlivosti u otca a otca pred ňou a ostatnými deťmi osočuje. Neustále dochádzanie za sestrami je pre maloletú A., ktorá je navyše vážne chorá, vyčerpávajúce a stresujúce. Potrebu zverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti v zmysle jeho návrhu považuje otec za potrebné, nakoľko deti, nachádzajúce sa u matky, sú ňou manipulované, matka ich stavia proti otcovi, vyhradzuje si jednostranné právo na čas strávený s nimi a odmieta sa s otcom akokoľvek dohodnúť na ich odovzdávaní, otcove snahy o uzavretie mimosúdnej dohody sú márne. Citové väzby medzi maloletými deťmi a otcom sú pritom rovnako silné ako k matke a otec má na starostlivosť o deti vytvorené optimálne životné podmienky. Matka s otcom v súčasnosti nedokáže a nie je schopná primerane komunikovať, nemá snahu dohodnúť sa na základných až triviálnych veciach týkajúcich sa výchovy a starostlivosti o maloleté deti. Maloleté deti a otec majú nárok na rovnocenný a rovnoprávny osobný styk, ako je tomu aj vo vzťahu maloletých detí a matky. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti, pokiaľ by daný stav pretrvával a nebol by regulovaný autoritatívnym zásahom súdu, maloleté deti by v čase do rozvodu prišli o istotu kontaktu, nedostalo by sa im rovnakej pozornosti oboch rodičov, čo by mohlo na nich zanechať negatívne psychické následky na celý život.

4. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16P/12/2017, sp. zn. 22P/29/2017 a oboznámení s ostatným obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, keďže neboli dostatočne osvedčené základné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a to potreba neodkladnej úpravy pomerov. Otec sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal zverenia maloletých detí I., T. a M. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16P/12/2017 z dôvodu, že matka maloletých detí mu neumožňuje sa s deťmi stretávať, otec má vo svojej domácnosti vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloleté deti a maloletá A. tak bude v pravidelnom kontakte so svojimi sestrami, ktoré sa nachádzajú v osobnej starostlivosti matky. Na tunajšom súde prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností ku všetkým maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, v ktorom bolo pojednávanie konané dňa 02.05.2017 odročené na deň 22.06.2017 z dôvodu doplnenia dokazovania, nakoľko rodičom súd uložil povinnosť zúčastniť sa konzultácie na referáte poradensko-psychologických služieb úradu práce ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenamieta starostlivosť matky o maloleté deti, čoho dôkazom je aj jeho návrh na ich zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, namieta len to, že matka maloletých detí mu neumožňuje sa s maloletými deťmi stretávať. Nezhody rodičov ohľadne styku otca s maloletými deťmi však nie sú dôvodom na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov na základe neodkladného opatrenia, navyše keď v konaní o rozvod manželstva sa ohľadne tejto skutočnosti aktuálne vykonáva dokazovanie. Otcov navrhované neodkladné opatrenie tak nemá charakter naliehavosti a nevyhnutnosti. Úpravou neodkladných opatrení zákon umožňuje riešiť také situácie, kde je potrebný okamžitý zásah súdu, čo v danom prípade splnené nie je. Záverom súd uviedol, že pokiaľ sa rodičia nevedia dohodnúť na úprave styku otca s maloletými deťmi, môže otec podať na súd návrh na úpravu styku otca s maloletými a to aj formou neodkladného opatrenia.

5. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec maloletých majúc za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa neho rozhodnutím súdu došlo k zjavnému porušeniu práva detí na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho styku s oboma rodičmi, keď súd jeho návrh zamietol napriek tomu, že matka mu v súčasnosti bráni v styku s maloletými. Otec poukázal na to, že citové väzby medzi A. a ostatnými maloletými deťmi sú veľmi silné a ich vzájomné stretávanie v súčasnosti je komplikované a nepravidelné z dôvodov na strane matky, pričom odlúčenie maloletých od otca ako aj odlúčenie maloletých dcér od najstaršej A. je pre všetkých veľmi náročné a môže na deťoch zanechať trvalé psychické následky, preto je nevyhnutná neodkladná úprava pomerov. Potreba neodkladnej úpravy vyplýva aj z dôvodu, že matka otca pred A. a deťmi osočuje, verbálne napáda a uráža, tiež neustále dochádzanie za sestrami je pre maloletú A., ktorá je vážne chorá, vyčerpávajúce a stresujúce. Správanie matky voči otcovi sa vyhrcojuje, vydáva mu maloleté dcéry výlučne svojvoľne podľa vlastnej úvahy, jeho návrhy na stretnutie s maloletými dcérami odmieta a odmieta s otcom aj komunikovať s uvedením „nech rozhodne súd“. Poukázal, že je potrebné prihliadnúť i na záujem otca a jeho legitímne očakávania ako rovnocenného rodiča a predovšetkým je potrebné prihliadať na najlepši

záujem maloletých dcér a nie na nedôvodné požiadavky matky. K odvolaniu doložil záznamy z písomnej komunikácie rodičov (formou sms) na preukázanie osočovania otca zo strany matky a ignorovania otcových prosieb, aby mu umožnila stretávať sa s maloletými. Žiadal preto, aby odvolací súd jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

6. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne i právne správne potvrdiť. Uviedla, že odvolanie otca neobsahuje žiadne reálne argumenty preukazujúce nesprávnosť napádaného rozhodnutia. Matka sa stotožňuje s názorom súdu, že na taký závažný zásah aký požaduje otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené zákonné podmienky, keď nebolo preukázané ohrozenie maloletých a takéto ohrozenie v starostlivosti detí nachádzajúcich sa u matky netvrdil ani samotný otec a návrh odôvodňuje de facto len tým, že matka mu (údajne) neumožňuje riadny styk s deťmi a on má záujem stykať sa s nimi vo väčšom rozsahu, argumentujúc pritom zákonným rodičovským právom na rovnoprávny styk s deťmi. Matka poukázala na to, že otec si pletie inštitút osobnej starostlivosti s inštitútom úpravy styku rodiča s deťmi, poukázala tiež na to, že v konaní o rozvod sa síce otec v písomnom vyjadrení formálne domáha zverenia maloletých do striedavej osobnej starostlivosti, reálne ale o toto záujem nemá, čo potvrdil aj vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 2.5.2017, kde uviedol, že „maloletú A. chcem zveriť do mojej osobnej starostlivosti a ostatné deti žiadam zveriť do starostlivosti matky“. Pokiaľ by aj opätovne žiadal zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti, matka je toho názoru, že by bolo nutné vykonať znalecké dokazovanie a zisťovanie názoru maloletých, pričom maloletá I., T. aj M. sa jasne vyjadrili, že chcú zostať s matkou a pokiaľ ide o I. a T., vzhľadom k ich veku a duševnej vyspelosti je treba na ich názor prihliadať. Taký závažný zásah do práv dieťaťa, akým je zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, nie je možné realizovať v rámci skráteného konania o neodkladnom opatrení, preto matka je toho názoru, že v súčasnosti vyhovie návrhu otca by bolo v priamom rozpore s ustanovením § 24 ods. 2 druhá veta ZoR, podľa ktorého súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa, na čo však pri konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia niet časového priestoru. Matka napokon poprela i tvrdenia otca o tom, že mu neumožňuje styk s deťmi, a že nie je ochotná dohodnúť sa o úprave styku, keďže opak je pravdou. Na stretnutí právnych zástupcov rodičov dňa 2.5.2017 bolo dohodnuté, že otec sa bude stretávať s maloletými aspoň každý druhý víkend (a v tomto rozsahu medzi rodičmi nie je spor, nedohodli sa iba na styku aj v priebehu pracovného týždňa, ako to požadoval otec) a od uvedenej doby matka otcovi styk s deťmi v uvedenom rozsahu umožňuje, čo fakticky aj otec sám potvrdzuje, keďže si pre deti v uvedenom rozsahu pravidelne chodí, aj keď je pravdou, že neustále žiada ešte širší rozsah styku a denne matku bombarduje sms správami v tomto smere. Matka sa domnieva, že styk každý druhý víkend je štandardný a v súlade so súdnou praxou. Preto navrhla napadnuté uznesenie ako správne potvrdiť.

7. Po takto podanom vyjadrení matky doložil do spisu otec ďalšie listinné dôkazy o komunikácii otca a matky zo dňa 22.6.2017, ktorá podľa neho preukazuje, že ho matka neustále osočuje a opakovane ignoruje jeho žiadosti o styk s deťmi.

8. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie je vecne správne.

9. Predmetom konania je návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti na čas do rozvodu manželstva z dôvodu, že odlúčenie maloletých od otca, ako aj odlúčenie maloletých dcér od najstaršej A. je pre všetkých veľmi náročné, matka mu bráni v styku s deťmi a deti manipuluje proti nemu. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý otcov návrh zamietol.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených

dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia, keď aj odvolanie zdôvodňoval prakticky rovnakými argumentami ako svoj návrh.

11. Z dokazovania vyplýva, že rodičia maloletých spolu v súčasnosti nežijú, maloleté dcéry I., T. a M. sú vo faktickej osobnej starostlivosti matky a maloletá A. je neodkladným opatrením zverená do starostlivosti otca, pri súčasnej úprave styku matky s mal. A. v rozsahu každého nepárneho víkendu od soboty 10.00 hod. do nedele 18.00 hod. Aj odvolací súd bol toho názoru, že za aktuálneho stavu, keď na okresnom súde prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom sa predstavy rodičia nezhodujú v otázke osobnej starostlivosti o deti a toho času sa stále vykonáva dokazovanie, by bolo predčasným rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti. Matka sa o deti riadne stará (resp. neboli v jej starostlivosti zistené žiadne nedostatky) a dôvody uvádzané otcom v návrhu a v odvolaní neosvedčujú aktuálnu potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu formou nariadenia otcom požadovaného neodkladného opatrenia. To, že matka neumožňuje otcovi styk s maloletými v rozsahu podľa jeho predstáv, t.j. v rozsahu, aby bol osobný kontakt s deťmi u oboch rodičov rovnocenný, nepostačuje na prijatie takého záveru súdom, že v súčasnosti je nevyhnutné nariadenie striedavej osobnej starostlivosti. Súd by musel mať osvedčené, že práve takýto model starostlivosti je v najlepšom záujme maloletých a to zatiaľ z dokazovania nevyplýva. Argument o osočovaní otca pred deťmi zo strany matky je vzhľadom k požadovanému návrhu irelevantný, pretože ani prípadná striedavá osobná starostlivosť by nebola spôsobilá takýmto nevhodným prejavom rodiča zabrániť (keďže každý druhý týždeň by deti boli aj tak u matky) a neobstojí ani argument otca o dôsledkoch odlúčenia mal. A. od súrodencov, pretože títo majú možnosť stykať sa v čase styku matky s maloletou, navyše prípadný záujem A. o častejšie návštevy u matky by zrejme matka neodmietala (otec to ani netvrdí). Vzhľadom k uvedenému niet dôvod považovať za nevyhnutnú okamžitú úpravu striedavej osobnej starostlivosti, pričom záver v tejto otázke bude možné prijať až po vykonaní úplného dokazovania v konaní vo veci samej, v ktorom, ako vyplýva z obsahu poslednej zápisnice z pojednávania zo dňa 22.06.2017, okresný súd rozhodol o pribratí do konania znalca z odboru psychológia na zistenie vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti vrátane zistenia názoru samotných maloletých detí.

12. Po preskúmaní obsahu spisu sa tak odvolací súd plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v súčasnosti s ohľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie nie je možné považovať za osvedčené, že by nariadenie striedavej osobnej starostlivosti bolo v záujme maloletých. Zároveň vzhľadom k tomu, že tu ide o konanie, ktoré možno začať aj ex offa (§ 23 ods. 2 CMP), a v ktorom podľa § 360 ods. 1 CMP možno neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu, zaoberal sa odvolací súd tiež otázkou, či tu nie je potreba upraviť pomery účastníka prípadne iným spôsobom, než sa v návrhu domáhal otec, keďže súd návrhom nie je viazaný. Otec totiž opakovane poukazuje na to, že matka mu bráni v styku s maloletými a jeho žiadosti o styk s deťmi ignoruje, ktoré tvrdenie, pokiaľ by sa osvedčilo, odôvodňovalo by rozhodnutie súdu o dočasnej úprave styku otca s maloletými (nejde tu však o zverenie do striedavej osobnej starostlivosti) tak, aby bol zabezpečený ich pravidelný kontakt v rozsahu nevyhnutnom na zabránenie prerušenia vzájomných citových väzieb a zastabilizovanie situácie až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Z doterajšieho dokazovania však vyplynulo, že takáto potreba úpravy tu nie je, pretože otec sa s deťmi pravidelne stýka každý druhý víkend a takto nastavený režim stretávania otca s maloletými považuje odvolací súd za primeraný a rešpektujúci potrebu zabezpečenia, udržiavania a rozvíjania vzájomných citových väzieb medzi nimi do skončenia konania č.k. 16P/12/2017, v ktorom konaní súd prvej inštancie po vykonaní úplného dokazovania rozhodne potom o úprave styku v rámci komplexnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým na čas po rozvode.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

14. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.